

P. Vayreda i Oliver
[Signature]

Santa Maria del Mont

Butlletí Mensual

Any VI

Gener de 1933

Núm. 57

XAMPANY GELAMA

Caves a VILAJUIGA (Girona)

Avis d'Administració

Preguem a tots els subscriptors que per tal de normalitzar la marxa de la nostra Administració, vulguin posar-se al corrent de llur respectiu abonament, a fi de què no ens haguem de veure obligats a suspendre la remesa del BUTLLETÍ.

L'import de la subscripció el poden fer a mans del capellà del Santuari, del Sr. Director del nostre BUTLLETÍ, o bé enviar-lo per Gir Postal o segells de correu al nostre representant a Girona que és Mn. Josep Oliver, Prev., carrer de Sant Francesc, núm. 9, on hom es pot dirigir per tots els afers d'administració. També es poden pagar les subscripcions a les llibreries de Joan Geli, C. Albareda, i de Francesc Geli, C. Argenteria. Girona.

SANTA MARIA DEL MONT

Butlletí mensual

Director: PERE VAYREDA I OLIVAS

Preu de subscripció: 2 pessetes l'any.

Número solt: 20 centims.

Anuncis a preus convencionals.

(Amb llicència eclesiàstica)

EN ENCETAR L'ANY

Amb aquest número de gener anem a començar un nou any en la pietosa empresa de lloar i divulgar les gràcies de la nostra dilectíssima Mare Santa Maria del Mont, i de promoure la vitalitat i el decòrum del seu encimbellat casal.

Un nou any en la vida d'un individu és fatalment un avenç cap a la mort, però, en la vida d'una persona moral com és la nostra publicació, i també l'entitat religiosa de què és ella portantveu, un any més no ho és pas sempre un acostament a la mort, car ja sabem que les persones morals no moren pas de vellor com els homes, ans en elles la seva antigor es generalment un atribut de prestigi i una penyora de perfecció, car en el món de les col·lectivitats allò que és prestigiós i perfecte és el que dura.

Esguardant doncs les pedres gairebé mil·lenàries dels murs del nostre Santuari, el qual s'ha mantingut ferm a través de les centúries i malgrat la duresa de les escomeses dels elements, mercès a l'esperit de continuïtat que representa la fe i la devoció envers la Mare de Déu, un hom hi entra tranquil a l'any nou, car tots els que s'han desgranat des de la seva fundació fins ara, els quals no han pas estat sempre falaguers ni buids de vicissituds,

són la més ferma garantia de la perdurança en l'esdevenidor.

Entrem, doncs, a l'any 1933 animats de confiança en Déu i en la Verge Maria, segurs que no mancarà la seva protecció a tota obra rectament encaminada a llur glòria i honor.

El nostre desig és mantenir i augmentar ben unida sota el mantell de Santa Maria la cleda de devots seus escampats arreu de les nostres terres, perquè sigui sempre ben nodrida la cort d'ànimes santes que en aquest món glorifiquin Déu i lloïn la seva Mare Santíssima.

Com la veu de la campana escampa pels espais el seu ressò invitant a pensar en les coses del Cel, també nosaltres escamparem arreu amb aquesta publicació la veu que es congria al cim d'aquesta muntanya santa per convidar a tots els cristians devots de Santa Maria a ésser sempre fidels a la seva causa, i a mostrar-se tothora fills amantíssims d'una Mare tan dolça.

La tasca realitzada fins avui en pro del Santuari, no ens desplaui. La nostra acció ha promogut una ufanosa florida de devoció mariana, i sobre tot ha establert una íntima comunió entre tots els devots de Santa Maria del Mont.

L'any que comencem ens troba en plena tasca i el nostre ferm propòsit és de continuar-la àrdidament, amb l'ajut de Déu i de Santa Maria.

Mater amàbilis, ora pro nobis

Quants milions de llengües humanes es dobleguen cada dia pronunciant aquesta dolça jaculatòria: Mare amable, pregueu per nosaltres! Es certament la més amable de totes les mares. Tan formosa i extraordinària és l'amabilitat de la Verge que captivà, des d'un principi, el cor de tot un Déu (1) «Que bella sòu, amiga meva, que bella sou!...»

(1) Can IV-1

L'amable Rebeca no és més que una ombra de Maria la nostra Mare: i si aquella a la súplica del servent d'Abraham demanant-li una mica d'aigua per beure, respongué (1) *I també per tos camells pouaré aigua fins a tant que hagin begut.* ¿Quina seria la resposta de Maria realitat, figurada per aquella dona de tan amables sentiments? Els fills de tan bona Mare no poden pas permetre que la ingratitude sigui la norma de conducta envers una Senyora tan amable i bondadosa. La Patrona del Bisbat de Girona, la Protectora de la Muntanya, Garrotxa i Empordà, Sta. Maria del Mont, sense un Ministre de l'Altar per franquejar l'entrada a la multitud devota que vol apropar-se a la Imatge Sagrada per besar-la, per demanar, per agrair..... ¡No pot ésser! ¿Mitjans pel sosteniment dels servidors del Santuari? En parlarem un altre dia, si a Déu plau, donant-hi el nostre humil parer.

E. C.

Beuda desembre 1932

(1) Gen. 24

N'hi ha per a tothom

En llegir la premsa, hom constata amb veritable pena la nicie-sa amb què molts representants de l'autoritat es deixen dur de llur fòbia irreligiosa. Es una mena de cas de bogeria. I precisament perquè ho és, ens produeix, llur conducta, la impressió que produeixen els actes d'un dement. Un dement ens fa llàstima; però moltes vegades, malgrat la llàstima que inspira, també ens fa riure. I vet-ací el que ens passa amb aquesta gent que s'ha proposat descristianitzar els pobles ibèrics: ens fa llàstima, i ens fa riure. La nostra fe en la immortalitat de l'obra de Crist està tant per damunt de la impressió de momentani pessimisme que poden produir-nos els actes d'aquests dements!...

Si aneu passant revista de llurs propòsits, trobareu que n'hi ha per a tothom. Volen que tothom rebi: campanes, enterraments, sacerdots, mestres, l'Obra Pia de Jerusalem, el Príncep sobirà d'Andorra... I el que anirà sortint, encara!

Jo diria que és com una mena de cas de possessió demòniaca.

Tot el que fa olor de cosa sagrada, els treu de pollaguera, i, com el dimoni davant de la creu, sofreixen atacs de convulsió. Només poden curar amb uns eixorcismes...

Les campanes, perquè tenen una veu sagrada, la veu que, escolant-se per les escletxes de la casa de Déu, s'espandeix per les ciutats, les viles i els poblets, i els parla de coses de Nostre Senyor...; les campanes, perquè tenen una veu sagrada els fan mal de cap, i les volen fer emmudir, o, si s'entesten a brandar, que paguin...

Els enterraments no poden tolerar-se. Potser sí que aviat promulgaran una llei en virtut de la qual es prohibirà als ciutadans de morir-se...

Un mestre, si és capellà, què pot saber? Quines aptituds pot posseir per a ésser pedagog? — Doncs que sigui forçosament lliurat...

Qui és el príncep d'Andorra? La veu de les centúries respon que és un bisbe. Un bisbe? No té dret d'ésser-ho, i, si continua essent-ho, que sàpiga que nosaltres, que no fem res més que sacrificar nos pel poble, tenim dret, i fins certa obligació, de cobrar; però ell, no...

R. DE MIRABAL

CONFIEM, I ENDAVANT!

Estava un jorn devorant pàgines i més pàgines d'un llibre que per mi totes les qualitats tenia, quan el meu esguard destriant aquelles ratlles que fins aleshores llegia com ratlles tortes i esfumades d'una carretera que es perd a l'horitzó, pren embranzida la meva exaltada imaginació per espais desconeguts. Anava fent premises (si així podem dir-ho) treient unes conseqüències, lògiques, plenes de l'optimisme sant que encomana una lectura saborosa....

L'Església, barca que navega pel mar de l'Univers, avança majestuosa tant en la bonança com quan les ones avalotades i escumejants rebotent-li als costats pretenen sepultar-la entre els seus braços feréstecs; Ella sempre avança de cara a Aquell que

és l'únic ideal veritable. Tan aviat la veiem enlairada per les gegantines ones, com si elles l'engolissin, però no és així!

La seva crosta invencible per la força de la creu plena de regalims de l'aigua, amb la brillantor del sol de la Veritat va somrient a les aigües que l'assoten.

Aquestes imatges brollades de la realitat s'anaven desgranant dintre meu amb un ritme lent que em feia preguntar a tot allò que em rodejava: com és que en presència d'aquestes escenes l'home, feble formiga de la creació, amb un orgull infernal es revolta contra Aquell que és Omnipotent, que podria esclafar-lo amb un acte del seu domini absolut?

Perquè no vull creure, ni ho puc, que els que malparlen de Déu per més que el neguin coneixen que n'hi ha. En el seu cor per orb que sigui està imprès el segell inesborrable d'un Déu que amb justícia i bondat esguarda tots els actes humans per més petits que siguin i per més ocults que es tinguin. Ni un sol cabell li és desaparebut.

* * *

Ens diu el Sant Pare Pius XI que tots havem d'ésser apòstols, hem d'ésser altruistes per tal que la bondat de Déu s'estengui arreu i ofegui el baf pestilent de les concupiscències carnals. L'enemic, més actiu que nosaltres, ha fet els seus camins, nosaltres els havem d'interrompre.

Trobarem entrebancs, puix l'enemic ens voldrà estemordir per tal que ens desdim del nostre projecte de conquerir el món per Crist, però no defallim, ¡avant! que al bell cim de la muntanya dels nostres treballs hi brolla una font d'aigua cristal·lina per satisfer els nostres tan fretuosos desitjos. Portem-hi tots, qui més, qui menys, el nostre esforç i si ens menyspreen i no ens escolten, almenys sabem que hem complert el nostre deure. Ja ens diu Jesús: «sembreu arreu i no us desanimeu encara que vegeu que la cogula creix ufanosa, els fruits vindran, si bé vosaltres no els veureu ni els collireu».

JAUME ROIG I PUJOL

Girona

A una imatge de Maria

Que n'és d'antiga, que n'és de bella
la vostra imatge gaia poncella,
vostres ulls tenen un dolç encís
que són el besllum del Paradís.

Les vostres galtes són una rosa
que nostra vista sempre hi reposa
són vostres trenes un bell lligam
que a tots uneixen com en un ram.

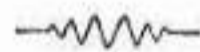
Vostres mans tenen un blanc de neu
sou, Verge Santa, tot l'encís meu.
És el vostre cor fornal d'amor,
és vostra cara raig de claror.

Que n'és d'antiga, que n'és de bella
la que en tot moment ens aconsella,
guiant per sempre la nostra sort,
la d'ara i sempre, i en nostra mort,
oh Verge Santa, no'ns doneu refús
en dir, als últims moments: Jesús.

ESTEVE JORDÀ, Prev.

:: NOTICIARI ::

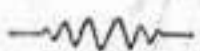
El dia 27 de desembre celebrava el poble de Segaró la festa dels Sants Màrtirs com acostuma fer-ho tots els anys.

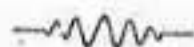
El dia 15 de novembre s'establiren a la vila de Besalú les les Monges (vetlladores) Terciàries Franciscanes de la Immaculada amb gran alegria de tota la població i comarca.

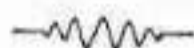
El dia 28 de desembre s'unien en matrimoni a l'església parroquial de Maià, Isidre Abuli fill del molt digne secretari municipal de Besalú amb la Srta. Loreto Fàbrega. Moltes felicitats.

El dia 9 de gener fou portada a les Piles Baptismals de Besalú una nena de ca la Candia a la que s'imposà el nom de Maria dels Dolors.

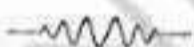
No fa gaire que encara es veien des del cim del nostre Santuari grans embassaments d'aigua en distints indrets de la comarca, especialment a la plana empordanesa.

La casa Cabretosa de la parròquia de Besalú s'ha mogut de lloc emportada per una grossa esllavissada. La cabanya està ensorrada; no s'ha registrat cap desgràcia personal.

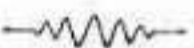
La font del Ferro situada als voltants de Besalú ha desaparegut, havent quedat totalment coberta de runa i terra.

Un poc més amunt de la casa Sans de Maià ha sortit una deu que segons testimonia el propietari del dit mas, Sr. Fort, feia més de 80 anys que no havia revingut.

El portaveu de Sta. Maria del Collell ens assabenta de l'agradable visita a aquell casal de dos dels seus ex-alumnes pilotant un aeroplà, amb el qual donaren algunes voltes arran de terra i ensems que deixaren caure una molt afectuosa salutació per al Director, Professors i Alumnes d'aquell Col·legi.

—Excursionista català, tu qui escales cimals amb el daler d'admirar i conèixer més la terra que trepitges que és la teva Pàtria, a cada replà mentre esbufegues, afegiràs una delícia nova al teu repòs si cargoles una cigarreta amb PAPER CARLETS.

Necrològiques

Mons. Juli Carsalade

Hem d'encapçalar aquesta crònica constatant el sant traspàs del venerable bisbe de Perpinyà Mons. Juli Carsalade Delpont, qui durant tants anys i amb un seny tant apostòlic ha regit aquella diòcesi catalana, veïna de la nostra.

Mons. Carsalade fill d'una família de la Gascònia, en venir a regir l'Església rossellonesa es feu càrrec que hi contreia un matrimoni tan estret que no vacil·là gens a esdevenir des de bon començament català d'adopció, ja que no ho era d'naixença; i en català evangelitzava les seves ovelles i alternava amb els fills del país.

Fou el restaurador de l'antic monestir de Sant Martí del Canigó, obra definitivament acomplerta l'estiu passat amb el retorn de la campana Martina.

I en el règimen de la diòcesi es portà sempre tan bellament que la seva mort assenyalà un dia de dol general a Perpinyà i a tot el Rosselló.

Déu justíssim i misericordiós li haurà premiat els seus grans i valuosos serveis per a la seva glòria i per al prestigi de l'Església.

Hem de registrar també en aquestes planes la santa mort de Mn. Manuel Viader, rector de Pals i la de Mn. Josep Déu, rector de Montiró, fill de Ridaura, ara recollit a l'Asil Sivilla de Girona.

A Maià han passat a millor vida últimament Rosa Nofra (de ca'n Barber) i Carles Juanola.

A S. Joan de les Abadesses morí víctima d'un accident el malaguanyat jove olotí Josep Aran.

A Besalú han mort Maria Hors i Maria Pujiula.

Déu Nostre Senyor els doni a tots el descans etern.

La Verge Maria us premiarà tots els sacrificis que feu per a assegurar la subsistència del capellà i del culte d'aquest Santuari.

Envieu els donatius a Mn. Enric Conill, Beuda, o a Mn. Josep Oliver, C. Sant Francesc, n.º 9, Girona, o a les llibreries de Joan Geli (Albareda) i Francesc Geli (Argenteria) de Girona. També rebran almoines els senyors Joan de Noguer, Segaró; Pere Vayreda, Lladó, i tots els llocs on es pot pagar la subscripció d'aquest BUTLLETÍ.

Imp. Masó, Ballesteries, 29. Girona

Pensió **CAMPÍ**

(antic «refectorium» del
Casal de l'Exercitant)

CANUDA, 4—BARCELONA

a càrrec del fondista

GERONI CAMPÍ

Habitacions amb aigua corrent

Quartos de bany — Dútxes

Abonaments

Apats a 3, 4 i 5 ptes. (vi comprès)

Céntrica - Seriosa - Econòmica

Canuda, 4 — Telèfon 22931

(Antic Casal de l'Exercitant)

No en cerqueu d'altra en anar a
BARCELONA

ÒPTICA **SOLÀ**

RAMBLA LLIBERTAT

GIRONA

BINOCLES DE LES

MILLORS MARQUES

BAROMETRES, TER-

MÓMETRES, HIGRÓ-

METRES I ALTRES

APARELLS PER ALS

EXCURSIONISTES

OBRES DE PERE VAYREDA

**EL PRIORAT DE LLADÓ
I LES SEVES FILIALS**

**SANTA MARIA DEL MONT
(NOTÍCIA HISTÓRICA D'AQUEST
SANTUARI)**

**ES VENEN A TOTES
LES LLIBRERIES**

SANTA MARIA DEL MONT

BUTLLETÍ MENSUAL

FRANQUEO CONCERTADO

Masó, imp. — Girona

GUIX

d'en Noguer de Segaró

Guix blanc d'alabastre

Alabastre en blocs per a escultura

Fàbrica: **SEGARÓ**

BESALU (Girona)

Agent de vendes: **CASA AYMAR**

SANT CELONI

Telefon, 5